

MARKIEWICZ Jerzy

Ankieta

1. MARKIEWICZ JERZY s. Marii z Kwiatkowskich i Stanisława

pseudonimy: JAKSA, JRYS, BARTOSZEWSKI

2. Wilno 1918r

3. żyje

4. Uczeń gimnazjum OO Jezuitor. Ojciec lekarz, prac. naukowy U.S.B., w okresie okupacji członek kierownictwa Sanitariatu ^{Komendy} (Okr. Wileńskiego ZWZ-AK (ps. „Plus“)).

5. Nauka: 1939/1940 - gimnazjum OO Jezuitor, 1940/1941 - sowieckie IV gimn. na ul. Bakszta, 1943/1944 - tajne komplety u p. Turkowskiej i matura.

Praca: VIII 1940 - VI 1941 dotychczas jako muzyk Pocket Jazzu, VII 1941r - VI 1943. - muzyk w radiowej Orkiestrze Rozrywkowej. VII 1943 - IV 1944 - robotnik przy demontażu trafen w Heresbaudinstelle.

6. nie

7. Luty 1940r - Pierwsza przysięga, konspiracyjne szkolenie wojskowe w jednej z trzech grup utworzonych na bazie 5 Hli. Druż. Hare. (do kwietnia 1941r)

Grudzień 1941 - Lipiec 1943 - Grupa minerska (m.i. transport i magazynowanie)

Sierpień 1943 - Maj 1944 - Grupa Przerzut

Łuty 1944 - Maj 1944 - Szkoła Młod. Dowódców - szkolenie konsp.

Maj 1944 - 20 lipiec 1944 - VI S. Brygada Partyzancka (IV komp., pluton szkolny, 1 druż.)

Szeregiły w odrębnych publikacjach

8. Sierpień 1944 - Grudzień 1944 - Artiel Gruzopierebrasek (potocznie również trzysta trawop.)
Szeregiły w odrębnej publikacji

9 Represje dotyczyły bliższej i dalszej rodziny, itak:

Brat cioteczny ojca - Stanisław Ryminski - 1942r rozstrzelany na Pomorzech

Ojciec - Stanisław Markiewicz - 10. VII. 1944 ginie w czasie walk w Hilnie

Brat ojca - Janusz Markiewicz - XII. 1944r areszt. w kotle kłóci z Donbasu po 2 latach

Huj - Stanisław Kwiatkowski - XII. 1944 " " zmarł w drodze do Donbasu

Brat cioteczny - Zbigniew Kwiatkowski - 1945. 7 lat (?) pobytu na Syberii

10. nie

11. Poszukiwany przez NKWD, w styczniu 1945, wymyka się z Hilne na lenych dokumentach jako ochotnik do armii Berlinga. Trafia do Lublina, do ludowego WP z którym rozstaje się wiosną tegoż roku. Osiedla się w Łodzi, wraca (вернулся) do własnych personaliów, rozpoczyna studia ekonomiczne na U.L. i pracę dziennikarską w *Expressie Ilustrowanym*. Na IV roku przerywa studia i przenosi się do Warszawy. Pracuje na różnych szczeblach zarządzania i ekonomiki budownictwa (C-łny Zarząd, SPB, Komisja Planowania przy R.M., Zjednoczenia Budownictwa). W grudniu 1982 r. przechodzi na emeryturę. Przez cały okres pracy zawodowej w PRL zataja swoją akowską przeszłość. Uległnictwo w AK (ograniczone je do okupacji niemieckiej) ujawnia dopiero w 1981 r. i uzyskuje ze ZBOWiD netyfikację za okres grudzień 1941 - lipiec 1944 r.

Jest autorem publikacji o tematyce wileńsko-okupacyjnej, współzałożycielem Klubu Europy Środko-Wschodniej przy U.W., współpracował z kpt. A. Boryczką przy konsolidacji środowiska partyzanckiego 6 Brygady, ze Zm. Polaków na Litwie i z Tom. ^{Mi. Tośmickim} ~~Przyjaźni~~ Wileń i Ziemi Wileńskiej (sędzia. Nieziński).

12. Krzyż AK - z Londynu 30. I. 84. za pośrednictwem kpt. A. Boryczko
Medal Wojska x 2 - " " " " " "
Odznaka 6 Brygady - kpt. A. Boryczko
Z tytułu działalności w okresie wojny - awans na stopień kapitana ^{HP} (pozdziernik 2000 r.)

13. nie

14. T. Sanieki - Album 6 W. l. Bryg. Part.
E. Stefanowicz - Los tak echał
W. Borodziewicz - Szóstka Wileńska Brygada

Warszawa 25 stycznia 2001 r.

Jerzy Markiewicz
